

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Dariiev Boris în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Pîslari Mihai x, născut la xxxx, originar din mun. x, domiciliat în satul xxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 31.08.2018 – 08.04.2019;

Instanța de apel: 26.04.2019 – 10.12.2019;

Instanța de recurs: 11.11.2019–01.10.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 08 aprilie 2019, Pîslari Mihai, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Codul penal, și în baza acestei norme, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 (un) an și 1 (una) lună.

Pîslari Mihai a fost recunoscut vinovat, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, și în baza acestei norme, cu aplicare prevederilor art. 364¹ alin. (8) Codul de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 (șase) luni.

În temeiul art. 84 Cod penal, prin cumul parțial de infracțiuni, lui Pîslari Mihai i-a fost stabilită definitiv o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 2 (două) luni.

În temeiul art. 85 Cod penal prin cumul parțial de sentințe, lui Pîslari Mihai la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Orhei din 06 septembrie 2016, fiindu-i stabilită definitiv o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, 1 (una) lună.

În temeiul art. 90¹ Cod penal, a fost suspendată parțial executarea pedepsei aplicate lui Pîslari Mihai, acesta urmând să execute real pedeapsa

în închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 1 (un) an și 1 (una) lună a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (unu) an.

A fost respinsă ca neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea de la Pîslari Mihai în beneficiul statului suma în mărime totală de 123,50 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru instrumentarea cauzei penale la etapa urmăririi penale.

A fost soluționată soarta copurilor delictelor.

Cauza penală a fost examinată în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

2. În sentință, prima instanță a constatat că:

Pîslari Mihai, la 13 ianuarie 2018, în perioada de timp cuprinsă între orele 00.00-03.00, acționând în scopul răpirii mijlocului de transport, fără scop de însușire, având intenția de a se deplasa prin mun. Orhei, a răpit automobilul de model „LADA 2114”, cu numerele de înmatriculare BGT xx, ce aparține cet. xxxx, care era parcat în str. xxxx, mun. Orhei, ulterior, fiind stopat de către inspectorii al Plutonului Orhei, Telenești, a Batalionului III al Brigăzii de patrulare al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție pe str. Unirii, 18, mun. Orhei.

Acțiunile lui Pîslari Mihai au fost încadrate în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal, pe semnele, răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire.

Tot, Pîslari Mihai, la 13 ianuarie 2018, fără să dețină permis de conducere, a condus o perioadă nedeterminată până la ora 03.16, automobilul de model „LADA 2114”, cu numere de înmatriculare cu BGT x, când a fost stopat de către inspectorii al Plutonului Orhei, Telenești a Batalionului III al Brigăzii de patrulare al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție pe str. Unirii nr. 18 mun. Orhei.

În scopul de a stabili dacă Pîslari Mihai a consumat sau nu băuturi alcoolice înainte de a se urca la volanul mijlocului de transport, agentul de circulație Godoroja Gheorghe i-a solicitat în mod expres să treacă testarea alcoolsopică cu alcooltestul „Drager” și examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, însă Pîslari Mihai, dându-si seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a refuzat să treacă testarea alcoolsopică și examenul medical respingând în mod expres această solicitare a agentului de circulație, deși, în conformitate cu cerințele impuse de prevederile lit. b) alin. (3) art. 23 al Legii nr. 131 -XVI din 07 iunie 2007 privind siguranța traficului rutier și dispoziția lit. j) pct. 11 din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului R.

Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, era obligat să se supună acestei cerințe.

Acțiunile lui Pîslari Mihai au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal pe semnele, refuzul, conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

3. *Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Dariev Boris în numele inculpatului*, care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei privative de libertate inculpatului, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a-i stabili inculpatului Pîslari Mihai o pedeapsă non privativă de libertate.

3.1 *În argumentarea apelului avocatul Dariev Boris în numele inculpatului a invocat următoarele:*

- instanța a aplicat în privința lui Pîslari Mihai o pedeapsă prea aspră fără a acorda deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, în consecință greșit a ajuns la concluzia de a-i stabili inculpatului o pedeapsă ce țin de privarea libertății.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2019, a fost respins apelul avocatului Dariev Boris în interesele inculpatului și menținută sentința fără modificări.

4.1. *În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că*, prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat în procedură simplificată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatul Pîslari Mihai în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, după următoarele semne calificative, răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, și prevederile art. 264¹ alin. (4) Cod penal, pe semnele, refuzul, conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a reținut că prima instanță la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează

răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Totodată, a menționat că, prima instanță corect a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunilor, care se califică ca fiind una mai puțin gravă și una ușoară, săvârșite cu intenție directă, de circumstanțele cauzei, de prezența circumstanțelor atenuante precum și a celor agravante în privința lui Pîslari Mihai de personalitatea inculpatului care este anterior condamnat, la locul de trai se caracterizează negativ, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită. Și că prima instanță corect a conchis că în privința inculpatului pot fi aplicate prevederile art. 90¹ Codul penal, or corectarea acestuia este posibilă fără executarea întregii perioade din pedeapsa închisorii stabilite.

5. *Decizia instanței de apel*, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Dariev Boris în numele inculpatului, care invocând temei pentru recurs pct. 6, 10, 12 din dispozițiile art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a-i stabili inculpatului Pîslari Mihai o pedeapsă non privativă de libertate.

5.1 *În motivarea recursului avocatul Dariev Boris în numele inculpatului a indicat că:*

- instanța de apel judecând cauza în procedura de apel urma să examineze toate circumstanțele cauzei și să se expune asupra tuturor capetelor apelurilor declarate;

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de a respinge cerințele apelantului în interesele lui Pîslari Mihai;

- instanța de apel a dedicat decizia verificării suficienței probatoriului examinat de către instanța de fond, sub aspectul concludenței, pertinentei și utilității probelor acumulate, respectarea procedurii simplificate, corectitudinea constatării stării de fapt și încadrării juridice, însă, apelantul a rămas „neauzit”, or, instanța nu a examinat argumentele invocate de apelant și nu a motivat în modul cuvenit soluția de respingere a solicitărilor apelantului, dar a verificat aspectele cu care inculpatul din start a fost de acord și nu le-a contestat.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra

recursului av. Dariiev Boris în numele inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri de casare.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță, Colegiul penal reține că recurentul a indicat drept temeiuri pentru declararea recursului ordinar, *pct. 6), 10), 12)* din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, în sensul că *„hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Cu referire la temeiul de recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că *„hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”*, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și decizia instanței de apel (f.d. 181 – 192 vol. II), cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și în partea contestată de recurent în prezentul recurs, fiind reflectate clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel, soluție întemeiată pe cumulul de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței,

utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, fără a fi admisă vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea deciziei instanței de apel, fapt ce determină lipsa unor temeuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

Instanța de recurs, apreciază critic argumentul recurentului precum că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de a respinge cerințele apelantului în interesele lui Pîslari Mihai*. Colegiul penal apreciază acest argument ca fiind unul declarativ, or, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, mai mult, referitor la pedeapsa stabilită lui Pîslari Mihai, a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, astfel constatând respectarea dispozițiilor art. art. 61, 75 Cod penal, menținând sentința primei instanțe prin care în temeiul art. 90¹ Cod penal, a fost suspendată parțial executarea pedepsei aplicate lui Pîslari Mihai, acesta urmând să execute real pedeapsa în închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 1 (un) an și 1 (una) lună a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (unu) an.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor atacate, inclusiv cele reproduse în *pct. 4.1* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75, 70 alin. (3¹), 84 alin. (1) Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În opinia Colegiului penal, recurentul invocă în recurs practic aceleași motive pe care le-au indicat în apel, iar instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a considerat, că *prima instanță corect a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare, care este una echitabilă*

și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunilor, care se califică ca fiind una mai puțin gravă și una ușoară, săvârșite cu intenție directă, de circumstanțele cauzei, de prezența circumstanțelor atenuante precum și a celor agravante în privința lui Pîslari Mihai de personalitatea inculpatului care este anterior condamnat, la locul de trai se caracterizează negativ, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită. Și că prima instanță corect a conchis că în privința inculpatului pot fi aplicate prevederile art. 90¹ Codul penal, or corectarea acestuia este posibilă fără executarea întregii perioade din pedeapsa închisorii stabilite.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4.1 din decizie*).

Pe lângă aceasta, se observă că recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5.1* din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele și probele cauzei, în latura pedepsei aplicate inculpatului.

În acest sens Colegiul penal reiterează, că potrivit prevederilor art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Colegiul penal remarcă că pedeapsa aplicată este una echitabilă, care în mod legal impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și, este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Concomitent, Colegiul penal reține că, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. O pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Totodată, Colegiul penal menționează că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor

furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat decizia atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dariiev Boris în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Pîslari Mihai xxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 29 octombrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda